

Συνθήκη της Λισαβόνας

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Φεβρουαρίου 2008 σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας (2007/2286(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη της Λισαβόνας για την τροποποίηση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που υπεγράφη στις 13 Δεκεμβρίου 2007,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όπως τροποποιήθηκαν από την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη και τις Συνθήκες του Μάαστριχτ, του Άμστερνταμ και της Νίκαιας,
- έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Δεκεμβρίου 2007¹,
- έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη του Laeken της 15ης Δεκεμβρίου 2001 σχετικά με το Μέλλον της Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 29 Οκτωβρίου 2004,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 7ης Ιουνίου 2007 σχετικά με τον χάρτη πορείας για τη συνταγματική διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης², και το ψήφισμά του της 11ης Ιουλίου 2007 σχετικά με τη σύγκληση της Διακυβερνητικής Διάσκεψης³,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης, της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, της Επιτροπής Ανάπτυξης, της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου, της Επιτροπής Προϋπολογισμών, της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας, και της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (A6-0013/2008),

Εκτιμώντας ότι:

- A. τα τελευταία 50 χρόνια η ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπήρξε θεμελιώδης για την εγκαθίδρυση ενός χώρου ειρήνης και σταθερότητας σε μια ήπειρο η οποία προηγουμένως μαστιζόταν από τον πόλεμο, για την εδραίωση της δημοκρατίας, της ελευθερίας και των δικαιωμάτων των πολιτών, την ενίσχυση της ευημερίας, της αλληλεγγύης και της πρόνοιας μέσω της δημιουργίας της μεγαλύτερης ενιαίας αγοράς στον κόσμο με κοινούς

¹ ΕΕ C 303, 14.12.2007, σ. 1.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2007)0234.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2007)0328.

κανόνες για τα κοινωνικά πρότυπα, την προστασία του περιβάλλοντος και την προστασία των καταναλωτών και τον δίκαιο ανταγωνισμό, και με μια οικονομική και νομισματική ένωση, γεγονός που επέτρεψε στα κράτη μέλη να συνεργαστούν για να αντιμετωπίσουν ζητήματα που υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα, ώστε να αποκτήσει η Ευρώπη ισχυρότερη φωνή στις διεθνείς υποθέσεις,

- B. έχει γίνει παραδεκτή η ανάγκη να μεταρρυθμιστούν και να ενισχυθούν οι δομές της Ένωσης έτσι ώστε να εδραιωθούν αυτά τα επιτεύγματα και να βελτιωθεί η δυνατότητα μιας Ένωσης με 27, και ενδεχομένως περισσότερα, κράτη μέλη να λειτουργεί αποτελεσματικά έτσι ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίσει νέες προκλήσεις και να υποβληθεί σε μεγαλύτερη δημοκρατική λογοδοσία,
- Γ. η ανάγκη αυτή ήταν και η απαρχή των διαδοχικών μεταρρυθμίσεων, οι οποίες, από την εποχή της Συνθήκης του Μάαστριχτ -η οποία σήμανε ένα σημείο καμπής στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, με τη δημιουργία μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης και τη μετάβαση από μια κατά βάση οικονομική κοινότητα σε μια πολιτική ένωση- έχουν προσπαθήσει να ρυθμίσουν τη θεσμική δομή της Ένωσης και οδήγησαν στη Διακήρυξη του Laeken, η οποία επίσης άνοιξε το δρόμο σε μια διαφορετική μεταρρυθμιστική διαδικασία η οποία βασιζόταν στη μέθοδο της Συνέλευσης και έπαυσε να βασίζεται αποκλειστικά σε διακυβερνητικές διασκέψεις,
- Δ. η Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης καταρτίστηκε από μια Συνέλευση η οποία απαρτιζόταν από δύο εκπροσώπους από κάθε εθνικό κοινοβούλιο, 16 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δύο εκπροσώπους της Επιτροπής και έναν εκπρόσωπο από κάθε εθνική κυβέρνηση, οι οποίοι εκπόνησαν ένα σχέδιο ύστερα από δημόσια συζήτηση, καταλήγοντας σε συναίνεση η οποία αφέθηκε ουσιαστικά αμετάβλητη από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη του 2004, ενώ η επακόλουθη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία εγκατέλειψε ορισμένα από τα χαρακτηριστικά του Συντάγματος, προέκυψε μέσα από πλέον παραδοσιακές διακυβερνητικές μεθόδους εργασίας, αν και με πλήρη συμμετοχή τριών εκπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,
- Ε. η προηγούμενη προσπάθεια μεταρρύθμισης της Ένωσης με αντικατάσταση των Συνθηκών από ένα Σύνταγμα επιδοκιμάστηκε από την πολύ μεγάλη πλειοψηφία των εκλεγμένων αντιπροσώπων των ευρωπαίων πολιτών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο¹ και κυρώθηκε από τα 2/3 των κρατών μελών, αλλά απορρίφθηκε από δύο κράτη μέλη (Γαλλία και Κάτω Χώρες) και, ύστερα από μια περίοδο προβληματισμού κατά την οποία κατέστη σαφές ότι δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθεί η απαραίτητη έγκριση από όλα τα κράτη μέλη, η προσέγγιση αυτή εγκαταλείφθηκε και επελέγη αντ' αυτής η προσέγγιση της τροποποίησης των υφιστάμενων Συνθηκών,
- ΣΤ. αυτή η αλλαγή μεθόδου και διαδικασίας, αν και διατηρεί σε νέα μορφή πολλές από τις πρακτικές αναπροσαρμογές της θεσμικής δομής της Ένωσης οι οποίες είχαν εξεταστεί, συνεπάγεται μια μείωση των φιλοδοξιών και εγκατάλειψη ορισμένων χαρακτηριστικών του Συντάγματος, την αναβολή της θέσης σε ισχύ ορισμένων από τους νέους μηχανισμούς του και την ενσωμάτωση στις Συνθήκες ιδιαίτερων μέτρων που αφορούν ειδικά διάφορα κράτη μέλη,

¹ Με 500 ψήφους υπέρ, 137 κατά και 40 αποχές (ψήφισμά του της 12ης Ιανουαρίου 2005 επί της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος για την Ευρώπη [Έκθεση Corbett/Méndez de Vigo] (EE C 247 E, 6.10.2005, σ. 88).

- Z. ωστόσο, το γεγονός ότι όλες ανεξαιρέτως οι εθνικές κυβερνήσεις της Ένωσης συμφώνησαν με τη Συνθήκη καταδεικνύει ότι όλες οι εκλεγμένες κυβερνήσεις των κρατών μελών θεωρούν ότι ο συμβιβασμός αυτός αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία επιθυμούν να συνεργάζονται στο μέλλον και θα απαιτήσει από την κάθε μια κυβέρνηση να επιδείξει μέγιστη πολιτική δέσμευση ώστε να εξασφαλίσει την κύρωση πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009,
- H. είναι αναγκαίο η Συνθήκη της Λισαβόνας να κυρωθεί έως το τέλος του 2008 από όλα τα κράτη μέλη, έτσι ώστε οι πολίτες κατά τις εκλογές του 2009 να δώσουν την ψήφο τους έχοντας πλήρη γνώση του νέου θεσμικού πλαισίου της Ένωσης,

Ένα θετικό βήμα για το μέλλον της Ένωσης

1. συμπεραίνει ότι, εξεταζόμενη συνολικά, η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί αισθητή βελτίωση σε σχέση με τις υφιστάμενες Συνθήκες, η οποία θα προσδώσει μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμότητα και ικανότητα λήψης αποφάσεων στην Ένωση (μέσω της ενίσχυσης των ρόλων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων), θα ενισχύσει τα δικαιώματα των ευρωπαίων πολιτών έναντι της Ένωσης και θα βελτιώσει την πραγματική λειτουργία των θεσμικών της οργάνων·

Περισσότερη δημοκρατική νομιμότητα

2. χαιρετίζει το γεγονός ότι θα ενισχυθεί η δημοκρατική νομιμότητα και η ικανότητα λήψεως αποφάσεων, πράγμα που θα επιτρέψει στους πολίτες να έχουν μεγαλύτερο έλεγχο στη δράση της Ένωσης, ιδίως λόγω των εξής βελτιώσεων:
 - (α) η έγκριση οιασδήποτε νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα υπόκειται σε ένα επίπεδο κοινοβουλευτικού ελέγχου που δεν υπάρχει σε καμιά άλλη υπερεθνική ή διεθνή δομή:
 - όλη η ευρωπαϊκή νομοθεσία, με λίγες εξαιρέσεις, θα υποβάλλεται στην διπλή έγκριση, με ίσους όρους, του Συμβουλίου (που απαρτίζεται από εθνικούς υπουργούς υπόλογους στα κοινοβούλιά τους) και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (που απαρτίζεται από άμεσα εκλεγμένους βουλευτές του ΕΚ)·
 - ο προηγούμενος έλεγχος των εθνικών κοινοβουλίων επί του συνόλου της νομοθεσίας της Ένωσης θα ενισχυθεί, δεδομένου ότι τα εθνικά κοινοβούλια θα λαμβάνουν όλες τις ευρωπαϊκές νομοθετικές προτάσεις έγκαιρα προκειμένου να τις συζητούν με τους υπουργούς τους πριν το Συμβούλιο εγκρίνει θέση και θα αποκτήσουν επίσης το δικαίωμα να απαιτούν την επανεξέταση μιας πρότασης εάν πιστεύουν ότι δεν σέβεται την αρχή της επικουρικότητας·
 - (β) ο Πρόεδρος της Επιτροπής θα εκλέγεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατόπιν προτάσεως του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, λαμβάνοντας υπόψη τις εκλογές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·
 - (γ) ο Ύπατος Εκπρόσωπος της Ένωσης για τις Εξωτερικές Υποθέσεις και την Πολιτική Ασφάλειας θα ορίζεται τόσο από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο όσο και από τον Πρόεδρο της Επιτροπής και, ως μέλος της Επιτροπής, πρέπει να υπόκειται στην ίδια διαδικασία εγκατάστασης στο αξίωμά του από το Κοινοβούλιο όπως κάθε

άλλος επίτροπος· ο Ύπατος Εκπρόσωπος, ως αντιπρόεδρος της Επιτροπής, κατά την εγκατάστασή του και κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπόκειται στους κανόνες όπως κάθε άλλος επίτροπος·

- (δ) καθιερώνεται νέα, απλούστερη και περισσότερο δημοκρατική διαδικασία προϋπολογισμού με μία μόνο ανάγνωση: καταργείται η διάκριση μεταξύ υποχρεωτικών και μη υποχρεωτικών δαπανών, πράγμα το οποίο θα διασφαλίσει την πλήρη ισότητα μεταξύ Κοινοβουλίου και Συμβουλίου όσον αφορά την έγκριση του συνόλου του ετήσιου προϋπολογισμού, ενώ στο Κοινοβούλιο αναγνωρίζεται επίσης το δικαίωμα να εγκρίνει το νομικά δεσμευτικό πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο·
- (ε) θα ενισχυθεί ο δημοκρατικός έλεγχος σε σχέση με τις νομοθετικές εξουσίες που μεταβιβάζονται στην Επιτροπή, μέσω ενός νέου συστήματος εποπτείας σύμφωνα με το οποίο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο θα μπορούν είτε να ανακαλούν αποφάσεις της Επιτροπής είτε να ανακαλούν την εκχώρηση των εν λόγω εξουσιών·
- (στ) θα απαιτείται η συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την έγκριση ευρέος φάσματος διεθνών συμφωνιών που υπογράφει η Ένωση, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τομείς που υπόκεινται στη συνήθη νομοθετική διαδικασία στην εσωτερική σφαίρα δραστηριοτήτων της Ένωσης·
- (ζ) το Συμβούλιο θα συνεδριάζει δημόσια όταν συζητεί ή ψηφίζει επί σχεδίων νομοθετικών πράξεων, έτσι ώστε να δίνεται στους πολίτες η δυνατότητα να βλέπουν πώς ενεργούν οι κυβερνήσεις τους στο Συμβούλιο·
- (η) οι οργανισμοί, και ιδίως οι Eurogol και Eurojust, θα υπαχθούν σε μεγαλύτερο κοινοβουλευτικό έλεγχο·
- (θ) η Επιτροπή των Περιφερειών θα αποκτήσει δυνατότητα προσφυγής στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα αυξηθεί η θητεία των μελών της σε πέντε έτη και θα προσδιορισθούν με σαφέστερο τρόπο οι σχέσεις της με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·
- (ι) η διαδικασία αναθεώρησης των Συνθηκών θα είναι στο μέλλον πιο ανοιχτή και πιο δημοκρατική, δεδομένου ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα αποκτήσει και αυτό την εξουσία να υποβάλλει σχετικές προτάσεις, ο δε έλεγχος οιασδήποτε προτεινόμενης αναθεώρησης θα πρέπει να διενεργείται από μια Συνέλευση η οποία θα περιλαμβάνει εκπροσώπους των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκτός εάν το Κοινοβούλιο συμφωνήσει ότι κάτι τέτοιο δεν είναι απαραίτητο, ενώ καθιερώνονται νέες απλοποιημένες διαδικασίες αναθεώρησης για την τροποποίηση, με ομόφωνη απόφαση, ορισμένων διατάξεων της Συνθήκης, με την έγκριση των εθνικών κοινοβουλίων·

Επιβεβαίωση αξιών, ενίσχυση δικαιωμάτων των πολιτών, βελτίωση της σαφήνειας

- 3. χαιρετίζει το γεγονός ότι τα δικαιώματα των πολιτών θα ενισχυθούν λόγω των ακόλουθων βελτιώσεων:
 - (α) ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, ο οποίος εκθέτει πλήρως

ενημερωμένο κατάλογο με το σύνολο των αστικών, πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, θα καταστεί νομικά δεσμευτικός· θα παρέχει νομική ασφάλεια στους πολίτες της Ένωσης, διασφαλίζοντας ότι όλες οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου και όλες οι ενέργειες στις οποίες προβαίνουν τα θεσμικά όργανα της ΕΕ ή βασίζονται στο κοινοτικό δίκαιο θα πρέπει να συμμορφώνονται με αυτά τα πρότυπα, τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας·

- (β) η Ένωση πρέπει να ζητήσει την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, γεγονός που θα υποβάλλει την Ένωση στην ίδια εξωτερική εξέταση όσον αφορά την υποχρέωση σεβασμού των δικαιωμάτων των πολιτών όπως ισχύει και με τα κράτη μέλη της·
 - (γ) οι νέες διατάξεις θα διευκολύνουν τη συμμετοχή των πολιτών και των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στις συζητήσεις της Ένωσης αξιοποιώντας τη σημαντική τους συνεισφορά στην προπαρασκευή της Συνθήκης· θα ενθαρρυνθεί ο διάλογος με τους κοινωνικούς εταίρους και ο διάλογος με τις εκκλησίες, τις θρησκευτικές κοινότητες και τις μη θρησκευτικού χαρακτήρα οργανώσεις·
 - (δ) η καθιέρωση του δικαιώματος πρωτοβουλίας των πολιτών της ΕΕ θα δώσει τη δυνατότητα στους πολίτες να υποβάλλουν προτάσεις σε θέματα στα οποία θεωρούν ότι μια νομική πράξη της Ένωσης απαιτείται για λόγους εφαρμογής των Συνθηκών·
 - (ε) αυξάνεται η δικαστική προστασία των πολιτών, καθώς η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα επεκταθεί σε θέματα ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης καθώς και σε πράξεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και οργανισμών της Ένωσης, ενώ παράλληλα προβλέπονται μεγαλύτερες δυνατότητες πρόσβασης στις διαδικασίες του Δικαστηρίου από φυσικά και νομικά πρόσωπα·
4. χαιρετίζει το γεγονός ότι η Συνθήκη ορίζει με σαφέστερο και πιο ορατό τρόπο τις αξίες, κοινές για όλα τα κράτη μέλη, πάνω στις οποίες είναι θεμελιωμένη η Ένωση, καθώς και τους στόχους της Ένωσης και τις αρχές που διέπουν τη δράση της και τις σχέσεις της με τα κράτη μέλη:
- (α) οριοθετούνται καλύτερα οι αρμοδιότητες της Ένωσης απέναντι στα κράτη μέλη, βάσει της αρχής ότι όλες οι αρμοδιότητες που δεν μεταβιβάζονται στην Ένωση με τις Συνθήκες παραμένουν στα κράτη μέλη·
 - (β) δίδεται μεγαλύτερη έμφαση στις πολιτικές οι οποίες ωφελούν ορατά τους πολίτες: υπάρχουν νέες διατάξεις γενικής εφαρμογής σχετικά με την προώθηση υψηλού επιπέδου απασχόλησης, την εξασφάλιση επαρκούς κοινωνικής προστασίας, την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, το υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης, κατάρτισης και υγείας, την εξάλειψη κάθε είδους διακρίσεων και την προώθηση της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών· νέες διατάξεις ενισχύουν την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της καταπολέμησης της αλλαγής του κλίματος και της διατήρησης των κοινωφελών υπηρεσιών· η οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή επαναβεβαιώνονται ως στόχος της Ένωσης·
 - (γ) θα τερματισθεί η σύγχυση μεταξύ «Ευρωπαϊκής Κοινότητας» και «Ευρωπαϊκής

Ένωσης», δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση καθίσταται ενιαία νομική οντότητα και δομή·

- (δ) η ρήτρα αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών προσφέρει στους πολίτες την προσδοκία ότι θα δεχθούν στήριξη από όλα τα μέρη της Ένωσης σε περίπτωση τρομοκρατικής επίθεσης ή φυσικής ή ανθρωπογενούς καταστροφής·
- (ε) επιβεβαιώνεται η ιδιαιτερότητα της θεσμικής οργάνωσης της Ένωσης, στην οποία τα κράτη μέλη εμπιστεύονται ορισμένες από τις αρμοδιότητες που θεωρούν ότι ασκούνται καλύτερα μέσω κοινών μηχανισμών, προβλέποντας παράλληλα, προς αποφυγή οιασδήποτε αμφιβολιών, επαρκείς διασφαλίσεις ότι η Ένωση δεν θα εξελιχθεί σε ένα συγκεντρωτικό πανίσχυρο «υπερκράτος», όπως οι ακόλουθες:
 - η υποχρέωση να γίνεται σεβαστή η εθνική ταυτότητα των κρατών μελών που είναι συμφυής με τη θεμελιώδη πολιτική και συνταγματική τους δομή, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η περιφερειακή και τοπική αυτοδιοίκηση, καθώς και οι ουσιώδεις λειτουργίες του κράτους, ιδίως δε οι λειτουργίες που αποβλέπουν στη διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας του κράτους, τη διατήρηση της δημόσιας τάξης και την προστασία της εθνικής ασφάλειας·
 - οι αρχές των μεταβιβαζόμενων εξουσιών (βάσει της οποίας οι μοναδικές αρμοδιότητες της Ένωσης είναι εκείνες που της μεταβιβάζονται από τα κράτη μέλη), της επικουρικότητας και της αναλογικότητας·
 - η συμμετοχή των ίδιων των κρατών μελών στο σύστημα λήψης αποφάσεων της Ένωσης και στην παροχή συναίνεσης για οποιεσδήποτε αλλαγές σε αυτό·
 - η αναγνώριση του δικαιώματος οιασδήποτε κράτους μέλους, που το επιθυμεί, να αποχωρήσει από την Ένωση·

Μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα

- 5. χαιρετίζει το γεγονός ότι η νέα Συνθήκη θα ενισχύσει τη δυνατότητα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να φέρουν εις πέρας αποτελεσματικότερα το έργο τους, ιδίως επειδή:
 - (α) θα αυξηθούν σημαντικά οι τομείς στους οποίους οι κυβερνήσεις, που συνέρχονται στο πλαίσιο του Συμβουλίου, αποφασίζουν με ειδική πλειοψηφία και όχι με ομοφωνία, κάτι που θα επιτρέψει στην Ένωση των 27 κρατών μελών να λειτουργεί σε περισσότερους τομείς χωρίς εμπλοκή από βέτο·
 - (β) ένα σύστημα ψηφοφορίας με «διπλή πλειοψηφία» θα διευκολύνει την επίτευξη αποφάσεων στο Συμβούλιο·
 - (γ) το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα καταστεί ένα καθ' όλα πλήρες όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η εξάμηνη περιτροπή στην Προεδρία θα αντικατασταθεί από Πρόεδρο εκλεγόμενο από τα μέλη του για θητεία δύομισι ετών, κάτι που θα επιτρέψει μεγαλύτερη συνοχή στην προετοιμασία και τη συνέχεια των εργασιών του·
 - (δ) ο αριθμός των μελών της Επιτροπής θα μειωθεί, αρχίζοντας από το 2014, στα 2/3

του αριθμού των κρατών μελών, με αποτέλεσμα να αυξηθεί η ικανότητα δράσης της Επιτροπής και επίσης να καταστεί σαφέστερο ότι τα μέλη της Επιτροπής είναι εκπρόσωποι των συμφερόντων της Ευρώπης και όχι των κρατών προέλευσής τους, ενώ ένα σύστημα περιτροπής θα συνεχίσει να διασφαλίζει την ίση συμμετοχή όλων των κρατών μελών·

- (ε) θα υπάρχει αισθητή ενίσχυση της προβολής της Ένωσης και της δυνατότητάς της να δρα ως παγκόσμιος παράγοντας:
- ο Ύπατος Εκπρόσωπος για την Εξωτερική Πολιτική της Ένωσης και ο Επίτροπος Εξωτερικών Σχέσεων - δύο θέσεις οι οποίες προκαλούσαν επικάλυψη και σύγχυση - θα συγχωνευτούν σε μία θέση, με τη δημιουργία ενός Αντιπροέδρου της Επιτροπής/Ύπατο Εκπρόσωπο για τις Εξωτερικές Υποθέσεις και την Πολιτική Ασφάλειας, ο οποίος θα προεδρεύει του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων και θα είναι σε θέση να ομιλεί για λογαριασμό της Ένωσης για τα θέματα στα οποία η Ένωση έχει κοινή θέση, εξασφαλίζοντας έτσι μεγαλύτερη συνεκτικότητα στην εξωτερική δράση της Ένωσης·
 - θα υπάρξει μια ενιαία υπηρεσία εξωτερικών δράσεων, απαρτιζόμενη από δημόσιους λειτουργούς της Επιτροπής και του Συμβουλίου και των εθνικών διπλωματικών υπηρεσιών, η οποία είναι δυνατόν να συσταθεί από το Συμβούλιο μόνο με τη συναίνεση της Επιτροπής και κατόπιν διαβούλευσης με το Κοινοβούλιο· αυτή η εξωτερική υπηρεσία θα διευθύνεται από τον αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Ύπατο Εκπρόσωπο, θα πρέπει να είναι προσαρτημένη στην Επιτροπή και αποβλέπει σε μεγαλύτερη συνεκτικότητα κατά την ανάπτυξη και εφαρμογή της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης·
 - η ικανότητα της Ένωσης να αναπτύσσει κοινές δομές στον τομέα της πολιτικής ασφάλειας και της αμυντικής πολιτικής θα ενισχυθεί, μεταξύ άλλων με την προσθήκη ρήτρας που προβλέπει την αμοιβαία βοήθεια και συνδρομή σε περίπτωση ένοπλης επίθεσης, ενισχύοντας έτσι το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών, και με εξασφάλιση της απαραίτητης ευελιξίας ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορετικές προσεγγίσεις των κρατών μελών σε τέτοια ζητήματα·
- (στ) η διάκριση μεταξύ νομοθετικών και εκτελεστικών μηχανισμών θα διευκρινισθεί και ο νέος ορισμός των πράξεων κατ' εξουσιοδότηση θα καταστήσει δυνατό να απλουστευθεί και να εξορθολογιστεί η νομοθεσία της Ένωσης·
- (ζ) εγκαταλείπεται η δομή των πυλώνων, κάτι που επιτρέπει την ενότητα δράσης στους διάφορους τομείς δραστηριοτήτων της Ένωσης, με απλουστευμένους μηχανισμούς και όργανα, αν και ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας συνεπάγεται ιδιαίτερες διαδικασίες σε αυτούς τους τομείς·
- (η) η δράση στον τομέα της ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης θα έχει πιο φιλόδοξους στόχους και πιο αποτελεσματικές διαδικασίες, δεδομένου ότι δεν θα χρησιμοποιεί πλέον ξεχωριστούς διακυβερνητικούς μηχανισμούς και διαδικασίες και θα υπόκειται σε δικαστική εξέταση, κάτι το οποίο υπόσχεται απτή πρόοδο όσον αφορά τα ζητήματα δικαιοσύνης, ασφάλειας και μετανάστευσης·
- (θ) οι στόχοι και οι αρμοδιότητες της Ένωσης στους τομείς της αλλαγής του κλίματος,

των δικαιωμάτων των παιδιών, της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, της ανθρωπιστικής βοήθειας, της ενέργειας (συμπεριλαμβανομένης της περιεχόμενης στη Συνθήκη αναφοράς στην αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών σε αυτό τον τομέα), του διαστήματος, της έρευνας, του τουρισμού, του αθλητισμού, της δημόσιας υγείας και της προστασίας των πολιτών καθορίζονται με σαφέστερο τρόπο· η κοινή εμπορική πολιτική αναγνωρίζεται ως αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης·

- (ι) σε ορισμένους άλλους τομείς θα γίνει δυνατό να εφαρμόζονται αποτελεσματικότερες μέθοδοι λήψης αποφάσεων, αμέσως μόλις υπάρξει η σχετική πολιτική βούληση·
- (ια) υπάρχει μεγαλύτερο περιθώριο για ευέλικτες διευθετήσεις, στις περιπτώσεις όπου δεν είναι όλα τα κράτη μέλη πρόθυμα ή ικανά να προχωρήσουν την ίδια στιγμή με την εφαρμογή ορισμένων πολιτικών·

Ανησυχίες

- 6. έχει επίγνωση των διαδεδομένων εκφράσεων λύπης, διότι, ύστερα από τα αποτελέσματα των δημοψηφισμάτων στη Γαλλία και στην Ολλανδία, στάθηκε αναγκαίο, προκειμένου να εξασφαλισθεί νέα συμφωνία μεταξύ των 27 κρατών μελών:
 - να εγκαταλειφθεί η συνταγματική προσέγγιση και ορισμένα από τα χαρακτηριστικά της, όπως η έννοια μιας Ένωσης που βασίζεται στη βούληση των πολιτών της και των κρατών μελών, ενιαίο και διαρθρωμένο κείμενο, η σαφέστερη ορολογία για τον καθορισμό των νομοθετικών εργαλείων, η κατοχύρωση της σημαίας και του ευρωπαϊκού ύμνου στη Συνθήκη και η χρήση του τίτλου «Υπουργός Εξωτερικών» αντί για «Υπατος Εκπρόσωπος»·
 - να αναβληθεί η εφαρμογή σημαντικών στοιχείων της νέας Συνθήκης, όπως η θέση σε ισχύ του νέου συστήματος ψηφοφορίας στο Συμβούλιο (συνοδευόμενη από ειδικές διατάξεις για την αναβολή ψηφοφοριών, που είναι γνωστές ως «συμβιβασμός των Ιωαννίνων»), και να προστεθούν περιοριστικοί μηχανισμοί όπως τα «φρένα έκτακτης ανάγκης» στη συνήθη νομοθετική διαδικασία σε ορισμένους τομείς αρμοδιοτήτων·
 - να ενσωματωθούν στη Συνθήκη ειδικά μέτρα για συγκεκριμένα κράτη μέλη, όπως η επέκταση των ρυθμίσεων προαιρετικής συμμετοχής σε θέματα αστυνομικής συνεργασίας και ποινικού δικαίου για δύο κράτη μέλη, το πρωτόκολλο που περιορίζει την επίδραση του Χάρτη στο εγχώριο δίκαιο δύο κρατών μελών και η επιπλέον κοινοβουλευτική έδρα που αποδόθηκε σε κράτος μέλος κατά παρέκκλιση από την αρχή της φθίνουσας αναλογικότητας·
 - να τροποποιηθεί η διατύπωση ορισμένων αποσπασμάτων της Συνθήκης ή των δηλώσεων και των πρωτοκόλλων που προσαρτώνται σε αυτήν, προκαλώντας αδικαιολόγητη υιοθέτηση αρνητικού ύφους, κάτι που δίνει την εντύπωση δυσπιστίας απέναντι στην Ένωση και τα θεσμικά της όργανα και κατά συνέπεια στέλνει λανθασμένο μήνυμα στην κοινή γνώμη·

Συμπεράσματα

7. υιοθετεί τη Συνθήκη και υπογραμμίζει την ανάγκη όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης να επιτύχουν την κύρωσή της εγκαίρως προκειμένου να καταστεί δυνατόν να τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2009·
8. πιστεύει ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα προσφέρει σταθερό πλαίσιο το οποίο θα καταστήσει δυνατή τη μελλοντική περαιτέρω ανάπτυξη της Ένωσης·
9. έχει επίγνωση του γεγονότος ότι μια τροποποιητική συνθήκη αναπόφευκτα είναι λιγότερο σαφής και ευανάγνωστη από μια κωδικοποιημένη συνθήκη· ζητεί γι' αυτό το λόγο την άμεση δημοσίευση των ενοποιημένων Συνθηκών, όπως αναθεωρούνται από την Συνθήκη της Λισαβόνας, κάτι που θα προσφέρει στους πολίτες ένα σαφέστερο βασικό κείμενο της Ένωσης·
10. επαναλαμβάνει το αίτημά του να καταβληθούν όλες οι δυνατές προσπάθειες, τόσο από τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και από τις εθνικές αρχές σύμφωνα με την αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, έτσι ώστε να ενημερωθούν σαφώς και αντικειμενικά οι ευρωπαίοι πολίτες για το περιεχόμενο της Συνθήκης·
11. αναθέτει στην αρμόδια επιτροπή του να προετοιμάσει τις αναγκαίες αλλαγές στον Κανονισμό του και να εκτιμήσει την ανάγκη για περαιτέρω εκτελεστικά μέτρα·

ο

ο ο

12. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα και την έκθεση της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων στα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στα πρώην μέλη της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης και να εξασφαλίσει ότι οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου, συμπεριλαμβανομένων των γραφείων πληροφοριών του, θα παράσχουν επαρκείς πληροφορίες για τη θέση του Κοινοβουλίου σχετικά με τη Συνθήκη.